

ĻAUDONAS

vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS AVĪZE Nr. 4 (168) APRĪLIS 2008.G.

Pagasta padomē

Deputāta viedoklis

**25. marts - atceres
diena**

Pagasta iestādēs

Kultūras ziņas

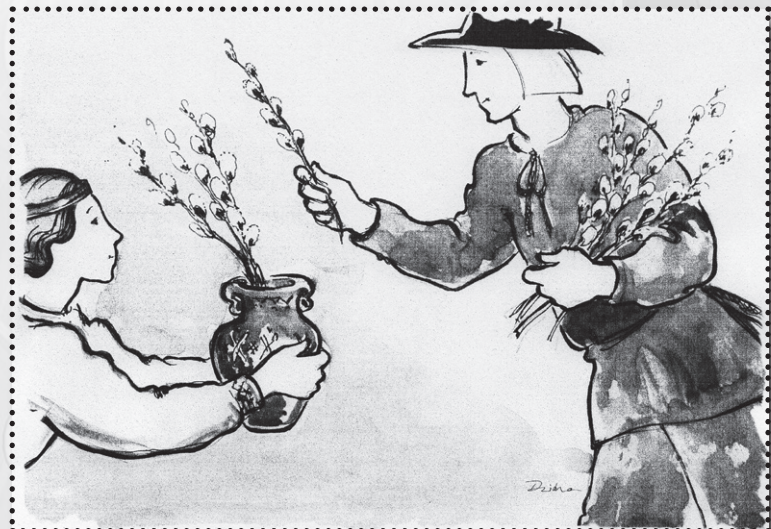
**Informācija
Sludinājumi**

Aprīlis. Ikdzīvot līdz pavasarim un to atkal satikt, tā ir laime putnam un pumpuram, graudam un ziemcietei puķei, irbei un stīrnai, bišu stropam un pamestai mājai, cilvēkam un cerībai. Pavasari jūt gaisā, un tāpēc tas liekas netverams. Saule lēnām iekustina lielo dabas karuseli, un Tu vienā jaukā brīdī pamani, ka Tev noreibst galva. Katrai dienai ir cita krāsa un smarža, un tērces, kas izgrauzušas sniegu, atdzīvinot zemes asinsriti, ir mierinājums tam, kurš domā, ka esmu necila darba darītājs. Bet necils ir arī strauts, zemes kailā un grumbainā āda, pērno lapu melnējošās zvīņas, kārkļu ziedēšana un pirmo vizbuļu naivais zilums. Marta dienās dabai dāvātais sniegs aprīļa saulē atkal strauji pārvērties ūdenī, un palī rauj līdzī visas drazas, bet palī ir skaisti.

Dabas varenais karuselis griežas arvien straujāk. Šis dīvainais satraukums – it kā bailes nespējēt, nokavēt, palaist garām! Bet jo vairāk Tu steigies, jo vairāk spēj. Puķe, kuru Tu noplūci šodien, būtu ziedējusi tikai rīt. Bet rīt būs par vēlu mautk stabuli, jo kārklam miza vairs neatleiks. Pavasara nogurumus – kas tas ir? Ritmu saskaņošana, pielāgošanās, nepazaudējot sevi. Neaizmirsīsim par bērzu sulām, ko mums dāvā daba, jo tās taču ir tik veselīgas. Paveroties debesīs, mēs ieraugām gaidīto svētceļojumu – putnu atgriešanās un svētceļojums zemē – vagas atgriešanās, asnu maigie zobeni un siltums. Un mulsinošā sajūta – viss ir pirmoreiz šopavasari. Par mīlestību nerunāsim. Gaisms smaržo pēc maizes. Šī zeme ir pilna ar lieliem un maziem šūpulišiem jaunajai ražai, tikai mums katram jāspēj laikā ieguldīt sēklu zemē, lai no tās izaugtu jaunā raža.

Neaizmirsīsim, ka aprīlis ir arī joku mēnesis. Pasmiesimies ne tikai par citiem, bet arī paši par sevi!

Pacelsim acis un raudzīsimies mākoņos augstos, ļausim, lai gaisma un rīta rasa salīst mums sirdīs!

Māksliniece Dzidra Mitchell –
novadnieces Ernās Dzelmēs-Ķikures meita Austrālijā.

PAGASTA PADOMĒ

Padomes ārkārtas sēdē 2008. gada 13. martā

1. Nolēma iznomāt telpas IK „Salons Rēvija” Avotu ielā 3 skaistumkopšanas salona iekārtošanai un darbībai. Atļāva veikt kapitālo remontu nomātajās telpās, kapitālā remonta izdevumu tāmi iesniedzot padomei izskatīšanai.

2. Nolēma piešķirt finansiālu atbalstu ceļa izdevumu segšanai Diānai Jakubjaņecai sakarā ar ISF Pasaules skolēnu čempionātu krosā laikā no 2008. gada 22. līdz 27. aprīlim Čehijā.

Padomes sēdē 2008. gada 26. martā

1. Nolēma realizēt projektus: „Madonas rajona Ļaudonas pagasta Avotu katlumājas renovācijas 2. un 3. kārtā” un „Madonas rajona Ļaudonas pagasta bērnu darza ēkas rekonstrukcija”, garantējot līdzfinansējumu 10% apmērā no kopējās investīciju pieprasījuma summas, nosūtot projektu pieteikumus valsts mērķdotāciju saņemšanai.

2. Apstiprināja Ļaudonas pagasta

ceļu un ielu sarakstu ar uzturēšanas klasēm 2008. gada vasaras sezonai.

3. Apstiprināja autoceļu uzturēšanas darbu tehniskās specifikācijas.

4. Noteica parakstu vākšanas vietu Ļaudonas pagastā, Dzirnau ielā 2, pagasta pašvaldības administrācijas ēkā, lai nodrošinātu parakstu vākšanu tautas nobalsošanas ierosināšanai par likuma „Grozījums likumā „Par valsts pensijām”” ierosināšanu.

5. Apstiprināja iepirkumu komisiju cenu aptaujai „Ļaudonas pagasta Avotu katlumājas renovācijas 2. kārtā” šādā sastāvā:

komisijas priekšsēdētāja – Līga Calmāne;

komisijas loceklis – Jurijs Simsons;
komisijas loceklis – Jānis Dreimanis;
komisijas konsultants – Linards Liepiņš.

6. Nolēma izveidot komisiju būvju novērtēšanai par iespēju izdot atkārtotu aktu par ēku pieņemšanu – nodošanu ekspluatācijā diviem šķūņiem, kas atrodas Ļaudonas pagasta Avotu ielā 12.

7. Samazināja zemes izpirkšanas maksu īpašumiem „Pūpoli” un „Akmeņkalni”.

8. Noteica zemes lietošanas apgrūtinājumu īpašumam „Strautmaļi”.

9. Atļāva izveidot jaunu zemes īpa-

šumu, piešķirot tam nosaukumu „Anzuļi 4”.

10. Nolēma piešķirt zemi ozolu stādījumiem Ļaudonas vidusskolai sakarā ar ozolu stādīšanas akciju „Ozolme – Latvija”, veltītu Latvijas valsts 90. dzimšanas dienai.

11. Piekrita atbalstīt finansiāli ar 100,-Ls sportistu Jāni Razgali mācību – treniņa nometnē Tatraska Lomnicā (Slovākijā), kas notiks laikā no 2008. gada 4. līdz 19. aprīlim, atmaksājot pusi sacensību izdevumu.

12. Nolēma piešķirt finansiālu atbalstu trim Ļaudonas pagastā dzīvojošiem skolēniem: Uldim Zavalam un Elzai Kravalei 45,-Ls katram daļējai ceļa izdevumu segšanai braucienam uz Vaiji (Vācijā) š.g. 05.04.-11.04. par labiem sasniegumiem rajona mācību priekšmetu olimpiādēs, kā arī Ievai Cerukai 50,-Ls, lai piedalītos Eiropas skolēnu mācību firmu gadatirgū – konkursā, kas notiks Lincā, Austrijā š.g.4.-6. aprīlī.

13. Nolēma piešķirt sociālo palīdzību vienam pagasta iedzīvotājam.

14. Nākošā pagasta padomes sēdē notiks **2008.gada 23. aprīlī plkst.14.15.**

Sēdes materiālus apkopojā **I. Berķe**

AKTUALITĀTES

1. Par jauno „Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likuma” projektu

Likums sagatavots, lai īstenotu novadu un reģionālo reformu Latvijā. Pēc likuma projekta Latvijā būs trīs veidu administratīvās teritorijas, kurās pašvaldība realizēs pārvaldi: apriņķi, republikas pilsētas un novadi. Par apriņķi varēs būt teritoriāli vieno-ta pašvaldības administratīvā teritorija, kurā dzīvo ne mazāk kā 200 tūkstoši pastāvīgo iedzīvotāju. Apriņķu skaitu likums vēl nenosauc, pasaka tikai to, ka līdz 2010.gada 31.septembrim Ministru kabinets sagatavo likumprojektu par apriņķu teritorijām un to centriem. Republikas nozīmes pilsētas tiek nosauktas: Daugavpils, Jēkabpils, Jelgava, Jūrmala, Liepāja, Rēzekne, Rīga, Valmiera, Ventspils. Novadi tiek nosaukti, kopumā 103, t.sk., Madonas novads, kurā ietilpst šādi 14 pagasti un viena pilsēta: Aro-nas, Barkavas, Bērzaunes, Dzelza-vas, Kalsnavas, Lazdonas, Liezēres, Ļaudonas, Madonas pilsēta, Mārcie-nas, Mētrienas, Ošupes, Praulienas,

Sarkaņu, Vestienas. Par novadu var būt administratīvā teritorija, kurā ir ne mazāk kā 5000 iedzīvotāju. Novadu administratīvās teritorijas iedala šādās teritoriālā iedalījuma vienībās: novada pilsētās, novada pagastos. Tātad ļaudoniešu dzīvesvietas adrese varētu izskatīties šāda: X apriņķa Madonas novada Ļaudonas pagasta X iela.

Apdzīvotās vietas dalīsies: pilsētās, ciemos, viensētās.

Likumā teikts, ka līdz 2009.gada 1.jūlijam rajons saglabā administratīvās teritorijas statusu. 2009.gada pašvaldību vēlēšanas tiks izsludinātas šajā likumā noteiktajās republikas pilsētu un novadu administratīvajās teritorijās (mums-Madonas novadā).

2. Par ceļu uz Dziesmu svētkiem

Ar 6.aprīlī notikušās rajona koru skates veiksmīgu iziešanu un 2.pakāpes diploma iegūšanu mūsu jauktais koris „Lai top!” ir saņēmis „ceļazīmi” uz Latvijas Republikas Dziesmu svētkiem. Tas viņiem nav viegli nācis, ir bijis neatlaidīgs ikdienas darbs, rūpes par tautas tērpu sakārtošanu, domas par kora startu Dziesmu svētkos. Bet mani

izbrīna vidējās paaudzes deju kolektīva attieksme. Vadītāja teic, ka Dziesmu un Deju svētku repertuāra dejas ir iemācītas, bet dejotāji atteikušies braukt uz skati. Tautas tērpi arī šim kolektīvam nav pabeigti šūt, Rīgas šuvējas viņus arvien vēl gaida uz piemērīšanu, lai varētu pabeigt pasūtījumu. Pašvaldība arī neērtā situācijā, jo nav šuvējām samaksāts par darbu. Jauniešu deju kolektīvam objektīvas problēmas, jo diviem dejotājiem ir nopietnas traumas, kas liedz dejot. Tā nu izskatās, ka Rīgā uz svētkiem Ļaudonas vārdu nesīs tikai koris. Žēl.

3. Par kūlas dedzināšanas kaiti

Pagaidām pašvaldības ugunsdzēsēju automašīna nav braukusi uz kūlas ugunsgrēku dzēšanu. Lai pietiek cilvēkiem skaidrā saprāta un viņu rokas neceļas piešķilt sērkokciņu sausajai zālei!

Veiksmi pavasara sakopšanas darbos!

Iestādīsim katrs kaut vienu jaunu kociņu šajā pavasarī!

Līga Calmāne,

pagasta padomes priekšsēdētāja

DEPUTĀTA VIEDOKLIS

Mēs esam Ļaudonā, Latvijā, Eiropas Savienībā un vēl nezin kur. Ir jāuzdod jautājums – vai gribam šeit palikt?

Esam izaudzinājuši konsultantu un projektu rakstītāju paaudzi. Es nevēlos viņus aizskart, bet jautāju: kas strādās, kas realizēs projektus? Izdevīgi ir kļuvis tikai pētīt, rakstīt un konsultēt. Ar viņu līdzdalību neskaitāmi lauksaimnieki, ražotāji ir iekrituši banku „jūgā”. It kā vaina un risks ir jāuzņemas abām pusēm, bet notiek citādāk. Pirmie vienmēr saņems savu daļu, bet ražotājam – ja paliks pāri, tad būs vai nebūs. Cukurs, gaļa, nu jau piens. Kas notiks ar graudiem? Vai nerentablā ķēdīte turpināsies?

Lauki, arī Ļaudona, pazaudē darbīgākos cilvēkus. Entuziasms ir beidzies, esam vīlušies lielajā politikā, lauku politikas vispār nav. Vai vispār pastāv plānošana pāris gadus uz priekšu? Kam vajadzēs vietējo infrastruktūru, veikalus, bedrainos ceļus? Iedzīvotāju blīvums paliek tik niecīgs. Bet par to jau neviens nerunā!

Ko tad darām pagasta padomē? Zīmējam lielus plānus; renovēt pirmskolas izglītības iestādes ēku, atjaunot

sporta zāli, modernizēt ūdensvadu un kanalizāciju, katlu mājas utt. Lielākā daļa projektu paredzēta vairākās kārtās. Ja izdosies paveikt trešo daļu, arī tad būs labi. Mēs visi redzam, kā iet ar ekonomiku kopumā. Vai dabūsi valsts investīcijas pietiekošā daudzumā? Tie 200 tūkstoši, kas pienākas pie pagastu apvienošanas, izkusīs kā šī gada Lieldienu biežais sniegš.

Man bija nopietni iebildumi un es neatbalstīju 2008. gada budžeta pieņemšanu. „Kantoris” aprēķināja, ka algas visiem pagasta iestādēs strādājošiem var pacelt par aptuveni 30%, bet varbūt to varēja diferencēt – kam mazāka, tiem alga pieaug straujāk. Iznāca otrādāk. Pagasta padomes ēkas jumtu mainīs par 20 tūkstošiem latu. Var jau tā darīt, ja domā, ka pagasta labklājību vērtē pēc ēkas jumta. Viegli dalīt citu pelnītu naudu!

Pavisam jautri iznāca ar rajona pieredzes vai atpūtas braucieniem. Jūlijā rajona delegācija brauca uz Franciju. Nekāda atpūta pēc grūtā darba neizdevās, jo praktiski visu laiku Francijā bija. Vasara tuvojās beigām, jābrauc pēc jaunas “piederdes” jeb garākas vasaras. Rajona padomē sanāca, nolēma. Itālija! Komandējuma nauda priekšsēdētājam, alga utt. Cik lieli izdevumi visā rajonā? Atbraucot atskaitē par gūto pieredzi ir tāda, ka Itālijas pašvaldības ir atvaļinājuma, nekādas tikšanās neiznāca. Kaut kā neatceros, ka šis tūrisma brauciens būtu atspoguļots rajona avīzē. Vēlāk, pēc mana iesnieguma, pagasta padomē notika balsojums par nelietderīgi izmantoto līdzekļu atmaksu pagasta kasē. Rezultāts zināms – taupība deputātus neinteresē. Kauns! Ko par šādiem gadījumiem teiktu revidenti

un citas pašvaldību kontrolējošās iestādes? Visticamāk, ka šādas un līdzīgas “cūcības” var pārtraukt tikai vēlētajš.

Pagasta vadītāja ir valdības partijā (ZZS). Tagad tikai jāgaida naudas dāvanas un jāaicina iedzīvotājus iestāties šajā partijā. Kāda tam visam ir jēga, ja tāpat praktiski neko nevaram ietekmēt. Kā ir ar „partijnieku” uzticamību un atbildību? Tas kredīts tautas priekšā viņiem jau sen beidzies...

Dažu mēnešu laikā Latvijā ir izveidojušās jaunas sabiedriskās organizācijas, kas pārtaps par partijām. Nebaidīsimies no tām, atbalstīsim un uzklausi! Arī lielākā lauksaimnieku organizācija „Zemnieku saima” iesaistīsies jaunveidojamo partiju darbā, veidos pavisam citu lauku attīstības politiku. Vēlēsim, lai izdodas, piedalīsimies arī paši šajā procesā!

Jau pēc gada novadu vēlēšanas būs pēc partiju sarakstiem. Būs skumji, ja atklāsies, ka kandidēt var tikai „vecās, viltīgās lapsas”. Gada laikā Centrālā vēlēšanu komisija rīko jau trīs parakstu vākšanas referendumu ierosināšanai. Apsveicami! Tas nozīmē, ka paliekam aktīvāki un zinošāki. Lai esošā vara nebaida mūs ar jukām un haosu! Cik ilgi varam būt cērpjamas aitiņas un jājamie zirdziņi?

Dabā ir iestājies pavasaris! Lauksaimnieki pilnā sparā gatavojas sējai. Kad sēsīm, tas atkarīgs no tā Kunga debesīs! Lai izdodas bagāta raža, silta, atpūtas pilna vasara, un pats galvenais visam zema pašizmaksa!

Vēl jau ar jums!

Normunds Iesalnieks

Vēlēšanu komisijas informācija

Parakstu vākšanu likuma ierosināšanai Centrālā vēlēšanu komisija izsludināja šā gada 29.februārī, un tā notiks no **2008. gada 16. aprīļa līdz 15. maijam**.

Parakstīties par grozījuma likuma „Par valsts pensijām” ierosināšanu vēlētajiem varēs pašvaldību noteiktajās parakstu vākšanas vietās, t.i., Ļaudonas pagasta padomes ēkā Dzirnauve ielā 2.

Parakstu vākšanas vietas Latvijā būs atvērtas četras stundas dienā, katru dienu, ieskaitot brīvdienas un svētku dienas. ĻAUDONAS pagastā parakstu vācēji strādās katru dienu no plkst.9.00 līdz 13.00, izņemot ceturtdienās no plkst.13.00 līdz 17.00

Vēlētajiem, kuri veselības stāvokļa dēļ

nevarēs nokļūt parakstu vākšanas vietā, varēs pieteikties parakstu vākšanai savā atrašanās vietā – dzīvesvietā, slimnīcā, sociālās aprūpes namā.

Lai likumprojektu „Grozījums likumā „Par valsts pensijām”” varētu iesniegt Saeimā, parakstu vākšanā tas jāatbalsta ne mazāk kā vienai desmitajai daļai no pēdējās Saeimas vēlēšanās balsstiesīgo pilsoņu skaita jeb vismaz 149 064 vēlētajiem.

Tiem vēlētajiem, kuri par Pensiju likuma grozījumiem jau parakstījušies biedrības „Sabiedrība citai politikai un tiesiskai valstij” kopīgi ar Pensionāru un senioru partiju rīkotajā parakstu vākšanā, otrreiz nav jāparakstās. Šo vēlētajiem paraksti tiks ieskaitīti kopējā parakstītāju skaitā.

Uzziņai

Centrālajā vēlēšanu komisijā iesniegtais likumprojekts paredz grozīt likuma „Par valsts pensijām” 34.punktu, nosakot, ka līdz 2009.gada 31.decembrim vecuma pensijas minimālais apmērs nevar būt mazāks par valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu, kuram attiecībā no apdrošināšanas stāža piemēroti koeficienti 3,0; 3,5; 4,0 vai 4,5.

Dzintra Seržāne,

vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja

25. marts –atceres diena

25.marts. Piemiņas pasākums, veltīts vienai no traģiskākajām dienām Latvijas vēsturē. 1949. gadā no 25. līdz 29. martam notika visplašākā cilvēku administratīvā izsūtīšana. To paredzēja Latvijas PSR Ministru padomes slepenais lēmums nr. 282, pieņemts 1949. gada 17. martā. Tajā pavēlēja uz attāliem PSRS apgabaliem izsūtīt 43 000 kulaku ģimenes no Latvijas. To skaitā arī Ļaudonas un Sāvienas ciema ģimenes. Astoņas dienas pēc lēmuma pieņemšanas simtiem lauku māju palika bez īstajiem saimniekiem, līdzās vīriem spēka gados izsūtīja arī vecus un nespēcīgus sirmgalvjus, skolēnus, bērnus un pat zīdaiņus. Pieminot šo dienu, Ļaudonas pagasta padome kopā aicināja pagastā dzīvojošos politiski represētos. Šogad 25. marta dienā bija īsts putenis, kad zeme ar debesīm vijās kopā, kas represētajiem atmiņā atsauc tālās Sibīrijas puteņus jeb kā tos sauca tur – „purgas” pēc piemiņas brīža, kas notika pie Piemiņas akmens. Bet varbūt tas bija Dvēseļu putenis...

Pēc svinīgā pasākuma pie Piemiņas akmens represētie

pulcējās Ļaudonas vidusskolā, lai noklausītos veltījuma koncertu šai skumjai dienai un dalītos tālo dienu atmiņās pie tējas un kafijas tases.

Pagasta padomes priekšsēdētāja Līga Calmāne aicināja visus politiski represētos rakstīt savas atmiņas un atstāt tās pēctečiem, lai pēc daudziem gadu desmitiem, kad starp dzīvajiem vairs nebūs neviena tā laika traģisko notikumu aculiecinieka, jaunā paaudze arvien pieminētu šo datumu.

R. Vizānes teksts un foto

Ansamblis "Sendienas".

Politiski represētie pie Piemiņas akmens.

Madara Kreile.

Represētās: Zenta Bērziņa, Zigrīda Kalniņa, Skaidrīte Andersone, Laima Buceniece.

Represētā – bijusī skolotāja – Olga Grundmane.

PATEICĪBA

*Spēja rūpēties par kādu ir īpašība, kas piešķir dzīvei dziļāko jēgu un nozīmīgumu.
(M. Kesels)*

**No sirds pateicamies pagasta padomes deputātiem par
Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienas atceres pasākumu!**

Pagasta politiski represētie

DARBI PAŠVALDĪBĀ

Šomēnes ar avīzutes lasītājiem tiekas Sociālās aprūpes centra vadītāja Maija Zandberga, kas pastāsta par savas iestādes darbu un iecerēm.

1997. gada 1. jūlijā izveidots Ļaudonas pagasta sociālās aprūpes centrs. Ļaudonas pagasts ir viens no retajiem pagastiem, kuram pašam ir savs veco ļaužu pansionāts, taču pie mums dzīvo arī no citiem rajona pagastiem, pat no citiem rajoniem, jo es vienmēr esmu centusies iespēju robežās palīdzēt visiem lūdzējiem.

2006. gada jūlijā saņēmām iestādes sociālo pakalpojumu sniedzēja reģistrācijas apliecību, ko izsniedz Latvijas Republikas Labklājības ministrijas Sociālo pakalpojumu pārvalde uz pieciem gadiem. Lai saņemtu apliecību, tas nenozīmē aizbraukt uz ministriju un to palūgt, tas nozīmē milzu darbu, jo prasību ir daudz un augstas, nepieciešami atzinumi no Valsts veselības aģentūras, no Pārtikas un veterinārā dienesta, no Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta par iestādes atbilstību.

Par daudzajiem paveiktajiem darbiem, kas ievērojami uzlabojuši sadzīves un darba apstākļus pansionātā, esmu rakstījusi jau vairākkārt. Pieminēšu pēdējos lielākos veikumus – pagājušajā vasarā plānotais eiro remonts tualetē un vannas istabā bijušajā slimnīcas galā ir sekmīgi realizēti, kaut arī ne bez grū-

Mūsu Mariannai – vecākajai pansionāta iemītniecei – 95. jubileja.

Ļaudonas vidusskolas 4. klase ar audzinātāju 7. marta koncertā.

tībām. Klientu vannošana tagad mums grūtības nesagādā, jo kādreizējā viena ūdens sildītāja un šaurās vannas istabas vietā esam tikuši pie četriem ūdenssildītājiem un divām plašām vannas istabām un tualetēm, kur brīvi var iebraukt ar invalīdu ratiņiem.

Lai jūtami uzlabotu ugunsdrošību pansionātā, šopavas ar veikuši Ļaudonas sociālās aprūpes centra elektrotīkla rekonstrukciju, kas izmaksāja LVL 2000. Paldies SIA „Aiviekstes Enerģobūvnieks” puišiem Aleksandram, Edijam un Guntaram, kā arī darbu vadītājam Kristāpam Brutānam par labi paveikto darbu!

Lai nodrošinātu normālu veļas mazgāšanu, nācās nopirkt vēl vienu automātisko veļas mazgājamo mašīnu. Ja atļaus līdzekļi, vasarā pakāpeniski sāksim remontēt iemītnieku istabiņas, bet pārējā budžeta naudiņa aizies ikdienas vajadzībām – apkurei, elektroenerģijai, ēdināšanai, medikamentiem, iestādes uzturēšanas materiāliem, darbinieku algām, sanitārā mezgla remontam, darbinieku kvalifikācijas celšanai un citām sīkām vajadzībām, bez kurām nav iedomājama ikdienas dzīve pansionātā.

Savu daļu esam ieguldījuši arī siltumtrases renovācijas 1. kārtai – 8173 LVL un Avotu ielas katlumājas rekonstrukcijas 2. kārtai atvēlējusi 5300 LVL. Pēc iepriekšējo gadu aukstumiem un saļšanas šoziem par aukstām telpām nevarējam sūdzēties (ceru, ka tas nebija tikai un vienīgi siltās ziemas nopelns).

No 1997. gada 1. jūlija centrā uzturējās 7 cilvēki, līdz gada beigām aizpildītas tika visas 15 vietas. Šobrīd pansionātā ir iespēja uzturēties 31 cilvēkam, pašreiz pie mums mājvietu atraduši 30 vecie ļaudis – 19 sievietes un 11 vīrieši: 12 – no Ļaudonas pagasta, 14 – no citiem Madonas rajona pagastiem, bet 4 – no citiem rajoniem.

Te nu ir mūsu kolektīvs, kas ikdienā strādā kopā (bildē nav pavāres Ināras un veļas mazgātājas Dailas).

Jaunākajai iemītniecei (2. grupas invalīdei kopš bērnības) ir 44, bet vecākajai 95 gadi, bet vispār šajos nepilnajos vienpadsmit gados centrā pabijuši 136 cilvēki. Daži pārvesti uz citām aprūpes iestādēm, mājās atgriezušies – 8, bet visi pārējie – aizsaules ceļos. Lūk, tāda skumja statistika.

1997. gada 1. jūlijā darbu centrā uzsāka sešas darbinieces (t.sk. viena virtuves darbiniece un viena veļas mājas darbiniece). Uz 14,5 amata vienībām esam 16 darbinieki. Es uzskatu, ka tas ir minimāls darbinieku skaits, lai normāli noritētu darbs. Kopš sociālās aprūpes centra dibināšanas pirmās dienas strādājam: es – Maija Zandberga, medmāsa Tatjana Turkina, apkopēja Elza Kurzemniece, pavāre Ināra Seikstule un Inese Kalniņa, kas no 2005. gada atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā. Darbs pansionātā ir gan emocionāli, gan fiziski smags (sevišķi aprūpētājam), tāpēc mūsu darba devējs – Ļaudonas pagasta padome – cenšas nodrošināt pēc iespējas drošākus un nekaitīgākus darba apstākļus darbiniekiem, pamatojoties uz spēkā esošajiem normatīvajiem dokumentiem. Darba un veselības aizsardzībā koplīgumā paredzēti vairāki atvieglojumi, dota iespēja apmeklēt atmaksātus kursus un seminārus, nepārtraucot darbu, mācīties augstskolā un reizi gadā iespēju robežās finansē darbinieku organizētu pieredzes apmaiņas braucieni valsts robežās.

Sociālo garantiju saņemšana, – tas nav nemaz tik maznozīmīgs faktors mūsu dienās.

Kā jau ikvienā mājā, arī pie mums bez ikdienas rūpēm un raizēm neiztikt. Svinam svētkus – kopīgi iededzinām svečītes Ziemassvētku eglītē, sagaidām Jauno gadu, svinam 8. martu, Lieldienu, Mātes dienu un Jāņus. Svinam jubilejas gan iemītniekiem, gan darbiniekiem, regulāri rīkojam koncertus, kuros uzstājas gan bērnu, gan Ļaudonas kultūras nama paš-

darbnieki, notiek Svētvakari ar mācītāju. Bieži iznāk rīkot bēres. Un mēs ļoti cenšamies, lai mirušais cilvēks tiktu izvadīts un apglabāts ar cieņu un skaisti. Iespēju robežās cenšos uzpost mūsu telpas ar kādu jaunu pašgatavotu dekoru.

7.marta tējas rītā, kas bija veltīts 8. martam – Sieviešu dienai, – mūs ar nelielu koncertu iepriecināja Ļaudonas vidusskolas 4. klases audzēkņi un viņu audzinātāja Anita Pētersīle. Paldies viņiem par to!

Esmu novērojusi, ka mūsu klienti ar katru gadu kļūst vecāki, nevarīgāki un vairāk kopjami nekā pirmajos pastāvēšanas gados, tāpēc diez vai šovasar varēšu viņus aizvest kādā ekskursijā. Savām meitenēm gan gribu parādīt Krustkalnus, jo pagājušā gada ekskursija uz Teiču purvu visām ļoti patika.

SIA "Aiviekstes energobūvnieks" puīši. No kreisās: Guntars, Edijs, Aleksandrs pēc labi padrūta darba 2008. gada februārī.

Dabā iestājies pavasaris, un es ceru, ka līdz ar dabas atmodu atmaigs arī mūsu sirdis – nebūsim tik krenķīgi, īgni, dusmīgi, nestrīdēsimies par niekiem, vairāk prie-

cāsimies par savām un citu veiksmēm, bet vasarā, atvaļinājumu laikā, brauksim ceļojumā uz tuvāku vai tālāku zemi, jo tieši svešumā mēs apjēdzam, ko cilvēkam nozīmē dzimtās mājas, tuvinieki un draugi.

Paldies Ļaudonas pagasta pašvaldībai par sapratni un atbalstu cerībā vēl saņemt kādu naudiņu istabu remontam!

Paldies visiem labajiem cilvēkiem, kas mums palīdzējuši visu gadu garumā gan materiāli, gan ar dziesmu un deju, gan vienkārši pateiktu labu vārdu laikā un vietā!

Saulainu un siltu pavasari novēlu visiem pagasta iedzīvotājiem!

Maija Zandberga,
Ļaudonas SAC vadītāja

Pagastā sociālo darbu no 2006. gada oktobra vada Aija Zablocka. Līdztekus tiešajam darbam Aija papildina savas zināšanas, mācoties Psiholoģijas augstskolā specialitātē – sociālais darbs, veic bāriņtiesas un administratīvās komisijas locekles pienākumus.

Par savu darbu lasītājiem stāsta Aija Zablocka.

Sociālais darbs ir profesionāla darbība, lai palīdzētu ģimenēm un atsevišķām personām veicināt vai atjaunot savu spēju sociāli funkcionēt, kā arī radīt šai funkcionēšanai labvēlīgus apstākļus. Sociālais darbinieks sniedz sociālo palīdzību, organizē un sniedz sociālos pakalpojumus pašvaldības iedzīvotājiem.

Sociālā palīdzība ir naudas vai materiāls pabalsts, kura piešķiršana balstās uz materiālo resursu novērtēšanu personām (ģimenēm), kurām trūkst līdzekļu pamatvajadzību (ēdiens, apģērbs, mājoklis, veselības aprūpe un obligātā izglītība) apmierināšanai.

Pašvaldībā ir izstrādāti un apstiprināti saistošie noteikumi Nr.1 „Par trūcīgas ģimenes statusa noteikšanu un sociālās palīdzības pabalstiem Ļaudonas pagastā”. Saskaņā ar noteikumiem pašvaldības sociālo pabalstu saņēmēji ir Ļaudonas pagastā pamata dzīvesvietu deklarējušas personas. Noteikumi un to grozījumi nosaka Ļaudonas pagasta padomes sociālo pabalstu veidus, to apmēru, saņemšanas kārtību, ienākumu un materiālā stāvokļa līmeni, kuru nepārsniedzot māsaimniecība atzīstama par trūcīgu, kārtību, kādā novērtējami māsaimniecības ienākumi un materiālais stāvoklis, kārtību, kādā piešķirams, aprēķināms un izmaksājams pabalsts, kā arī pabalstu piešķiršanas jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas, pārsūdzības kārtību. Pamats pabalsta piešķiršanai ir pašvaldības iedzīvotāju iesniegums un tam pievienotie nepieciešamie dokumenti (izziņas par ienākumiem, iztikas līdzekļu deklarācija, attaisnojoši maksājumu dokumenti).

Aija Zablocka.

gādības palikušiem bērniem;

- brīvpusdienas skolā;
- uzturmaksas atlaides pirmsskolas izglītības iestādē;
- pabalsts daļēju medicīnas izdevumu segšanai;
- pabalsts sakarā ar bērna piedzimšanu;
- pabalsts daļēju komunālo maksājumu segšanai;
- malkas (apkures) pabalsts;
- pabalsts, sākoties mācību gadam;
- pabalsts no ieslodzījuma atbrīvotām personām;
- apbedīšanas pabalsts;
- pabalsts ārkārtas situācijās.

Ar saistošajiem noteikumiem pilnībā var iepazīties pagasta ēkā pie ziņojumu dēļa vai pie sociālās darbinieces.

Pagājušajā gadā saņemtie iesniegumi un tiem piederošie dokumenti sociālās palīdzības saņemšanai tika izvērtēti, un sociālā palīdzība piešķirta 6277 latu vērtībā.

Trūcīgas ģimenes (personas) statuss piešķirts 25 ģimenēm ar kopējo personu skaitu 106.

Sociālo pakalpojumu jomā tiek organizēta palīdzība, lai varētu saņemt valsts apmaksātu sociālās rehabilitācijas pakalpojumu personām ar funkcionāliem traucējumiem, politiski represētām personām, ČAES avārijas seku likvidēšanas dalībniekiem, kā arī bērniem un pilngadīgām personām, kuras atkarīgas no psihoaktīvām vielām.

Tās personas, kurām nepieciešami teh-

nisksaistošajos noteikumos ir apstiprināti šādi sociālās palīdzības veidi:

- pabalsts garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai (GMI);
- vienreizējs pabalsts pilngadību sasniegušiem bērniem vai bez vecāku

niskie palīgīdzekļi (ratiņkrēsli, krūki u.c.), var griezties pašvaldībā, lai saņemtu informāciju un nepieciešamās veidlapas tehnisko palīgīdzekļu saņemšanai.

Tiek organizēta sociālā aprūpe mājās ar mērķi nodrošināt dzīves kvalitātes nepazemināšanos personai, kura vecuma vai funkcionālo traucējumu dēļ to nevar nodrošināt pati saviem spēkiem. Šāda sociālā aprūpe mājās tiek nodrošināta veciem vientuļiem pensionāriem. Pagājušajā gadā tika aprūpēti četri pensionāri un divi invalīdi.

Lielākās rūpes sociālajā darbā sagādā darbs ar ģimenēm, kurās vecāki pret bērniem un vecāku pienākumiem par bērnu audzināšanu izturas vienaldzīgi un bezatbildīgi, līdz saskaras ar to, ka viņiem ir lielas grūtības saprasties ar savu bērnu. Bērnu smēķēšana, klaiņošana, alkohola lietošana, agresīva uzvedība, nepilngadīgo noziedzība – tās jau ir sekas vienaldzīgai attieksmei pret saviem bērniem. Bieži nākas saskarties ar tādiem skolēniem, kuru uzvedība sagādā problēmas apkārtējiem – skolēns traucē stundu darbu, rupji lamājas, morāli un fiziski aizskar citus skolēnus. Primāri par saviem bērniem atbildīgi ir vecāki, taču, ja vecāki ar saviem pienākumiem nespēj tikt galā, tiek sniegts atbalsts un palīdzība ģimenei, tomēr tas nav iespējams, ja ģimene pati nevēlas sadarboties.

Lielu ietekmi uz spējām būt vecākam veido jau bērnībā iegūtā pieredze. Bērni izaug, laiž pasaulē savus bērnus, un nākamā paaudze atkal ir bez stipras, saliedētas, mīlošas ģimenes.

Daudz tiek strādāts ar šādām ģimenēm kopā ar bāriņtiesu, policiju, skolu, pirmsskolas izglītības iestādi.

Sociālais darbinieks nav tas, kas dara visu, ko ģimene pati nevar, negrib vai nespēj izdarīt, nav tas, kas ģimenes vietā pieņems lēmumus un noteiks, kāds būtu vislabākais risinājums. Sociālais darbinieks var parādīt ceļu, pa kuru ejams, kā risināt problēmu, bet sava dzīve cilvēkam jāsakārto pašam.

Aija Zablocka

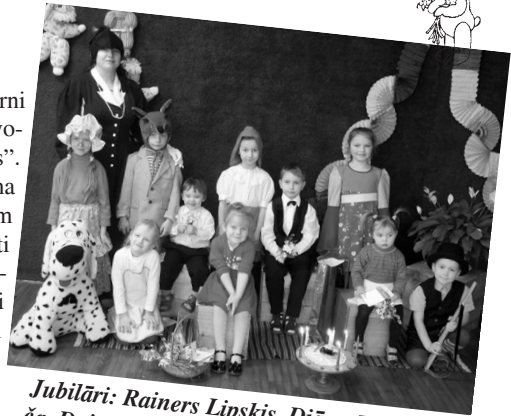
NO IKDIENAS PIRMSSKOLAS IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒ

Ir jubilejas klāt

12.marta rītā Ļaudonas PII zālē ar apsveikumiem un ziediem rokās sapulcējās mazie „zaķīši”, „kaķīši” un „rūķīši”, lai sveiktu savus draugus jubilejās. Tikko bērni bija sasēdušies savās vietās, zālē, skaļi žvazdinādama, ielidoja plāpa – Žagata. Žagata kā jau liela plāpa vispirms izplāpājās par jauko laiku, par smaidīgajiem bērniem, noskaidroja, kā bērniem veicas ar plāpāšanu. Beidzot Žagatai ienāca prātā pajautāt, kāpēc vispār bērni šeit sanākuši kopā. Noskaidrojuši, ka šodien šeit svin jubilejas sešiem bērniem. Žagata visus jubilārus uzaicināja apsēsties goda vietās un paskatīties, kādu pārsteigumu ir sagatavojuši

viņas palīgi. “Kaķu” grupas bērni bija jubilāriem par godu sagatavojuši izrādi „Sarkangalvīte un vilks”. Pēc izrādes katrs jubilārs saņēma dāvaniņu no Žagatas, no saviem draugiem, iededzināja savu svecīti un galvenais – tika jubilāra krēsliņā urravāts tik reizes, cik gadiņi ir nosvinēti. Raineram – 2, Līgai Daigai – 3, Andrim un Diānai – 4, Jānim un Laumai – 7.

Pēc apsveikumiem Žagata bērņus uzaicināja uz kopīgām rotaļām un „disenīti”. Pēc tam sekoja svētku mielasts grupiņās.

Jubilāri: Rainers Lipskis, Diāna Praškēviča, Daiga Līga Kremere, Jānis Krasnovs ar Žagatu (Ilze Barūkle) un aktieriem Lāsmu, Elizabeti, Kristeru, Daini un stāstnieci Loretu.

Izrādes "Sarkangalvīte" "Kaķu" grupas aktieris Linda Rūtenberga, Kristeris Kuprans, Dainis Kalniņš, Lāsma-Pommere, Elizabete Āboliņa, stāstniece Loreta Ducena.

...lai piepildās jubilāra Jāņa vēlēšanās...

Nāc, nākdama, Lieldieniņa!

Vai mēs daudz laika pavadām kopā ar saviem bērniem? Šādu jautājumu mēs katrs varam sev uzdot. Steiga, darbs, katram savas darīšanas un pienākumi. Un tā paiet laiks, un tā aizsteidzas gadi, un pat nepamanām, ka bērni jau izauguši lieli, un tas laiks, ko varējām pavadīt kopā ar savu mazuli, ir aizsteidzies uz neatgriešanos. Tādēļ šogad Ļaudonas PII radām iespēju skaistos pavasara svētkus – Lieldienas svinēt bērniem kopā ar savām ģimenēm.

“Zaķīšu” grupas bērni šiem pavasara svētkiem par godu bija iemācījušies dejojot deju par pavasari, par Lieldienām un saulīti. Lieldienu zaķis bija atsūtījis vēstuli, ka apciemos bērnus, bet no zaķa ne vēsts. Tad nu bērni devās meklēt zaķi, bet pa to laiku zaķis nebēdnis bija jau grupiņā. Lieldienu zaķis kopā ar bērniem un vecākiem gāja rotaļā par zaķīti, saulīti un Lieldienām. Lieldienu zaķis iepazīstināja bērnus un vecākus ar Lieldienu ticējumiem, lika visiem atminēt mīklas. Lieldienu zaķis zināja daudz tautasdziesmas par Lieldienām. Par lielu izbrīnu un prieku, izrādījās, ka grupiņā uz palodzes visticamāk bija sadējusi raibas oliņas, ar kurām varēja pacienāt bērnus. Šo jauko dāvanu bija sarūpējušas Armīna, Danielas un Rainera māmiņas kā dāvanu bērniem no Madonas patērētāju biedrības.

Lai Lieldienās izgreznotu grupiņu tel-

pas, bērni kopā ar vecākiem gatavoja svētku dekorus, krāsoja Lieldienu olas, bet noslēgumā Lieldienu zaķis visus bērnus izšūpoja, lai vasarā odi nekostu.

“Rūķīšu” grupiņā Irbes mamma ar tēti parādīja, kā pareizi krāsot krāšņas Lieldienu olas. Kamēr olas krāsojās, bērni gāja rotaļās, bet, kad olas bija nokrāsotas un tās jau varēja apskatīt, prieks bērnu acīs bija neizsakāms. Tad nu visi bērni varēja sākt kaulēties ar olām. Irbes tētis un mamma pamācīja bērnus, kā ar olām var ripināties, un bērni izmēģināja, kura ola ripo vistālāk. Arī šajā grupiņā ciemojās Lieldienu zaķis un dāvāja bērniem Madonas patērētāju biedrības sarūpētās olas.

Arī “Kaķu” grupiņas bērni kopā ar vecākiem tina un krāsoja Lieldienu olas, kuras izdevās ļoti krāšņas, gāja kopīgās rotaļās, dejoja dejas par saulīti un pavasari, minēja mīklas un stāstīja Lieldienu ticējumus. Lieldienu zaķis bērniem dāvāja mīkstus, pūkainus cālīšus. Mazie bērni ar lielu aizrautību ripināja olas un kaulējās ar tām. Lieldienu zaķis bija paslēpis bērniem dāvētās olas un pats nevarēja atcerēties, kur tās nolocis, bet mazie bērni tās tomēr atrada un teica paldies Madonas patērētāju biedrībai.

Lieldienas "Rūķu" grupā.

Irbes Karlsones māmiņa un tētis kopā ar "Rūķu" grupas bērniem krāso Lieldienu olas.

Lieldienu zaķis visiem, visiem novēlēja jaukas Lieldienas, krāšņas olas ikvienā mājā un liksmu šūpošanos!

Gundega Apša, skolotāja

NO IKDIENAS SKOLAS DZĪVĒ

Informācija skolēnu vecākiem

Tuvojas mācību gada beigas, tāpēc Ļaudonas vidusskolas administrācija vēlas atgādināt skolēnu vecākiem un ģimenēm par Ministru kabineta noteikumiem, kas saistīti ar skolēnu pārceļšanu nākamajā klasē, pēcpārbaudījumiem un valsts pārbaudes darbiem, kā arī apliecības par vispārējo pamatizglītību un atestāta par vispārējo vidējo izglītību iegūšanas kārtību.

1) MK noteikumos nr.822 veiktajos grozījumos (MK noteikumi nr. 422) noteikts, ka skolēns tiek pārceļts nākamajā klasē, ja ir saņēmis vismaz pietiekamu vērtējumu visos mācību priekšmetos vai ja:

1.– 4.klasē ir tikai viens nepietiekams vērtējums vai nav vērtējuma gadā kādā no mācību priekšmetiem;

5. – 8.klasē ir divi nepietiekami vērtējumi vai nav vērtējuma gadā kādā no mācību priekšmetiem;

10. – 11.klasē ir divi nepietiekami vērtējumi vai nav vērtējuma gadā kādā no mācību priekšmetiem.

2) Ja skolēns ir saņēmis nepietiekamu vērtējumu vai viņam nav vērtējuma kādā no mācību priekšmetiem, skolē-

nam obligāti jākārt pēcpārbaudījumi šajos mācību priekšmetos. MK noteikumu nr. 822. 38.punkts nosaka, ka pēcpārbaudījumi un papildu mācību pasākumi (konsultācijas) izglītojamam ir obligāti tajos mācību priekšmetos, kuros skolēna mācību sasnieguma vērtējums:

1.–4. klasē neatbilst mācību standartā noteiktajiem mācību sasniedzamajiem rezultātiem vai gada vērtējums ir zemāks par 4 ballēm, vai gada vērtējums nav saņemts.

5. – 8. klasē un 10. un 11.klasē gada vērtējums ir zemāks par 4 ballēm vai gada vērtējums nav saņemts.

3) Valsts pārbaudes darbus 3.un 6.klasē nosaka MK noteikumi Nr.682. Ja skolēns attaisnotu iemeslu dēļ nav ieradies uz pārbaudes darbu, viņam ir jākārt šis pārbaudes darbs līdz mācību gada beigām. Pārbaudes darba laiku nosaka skolas direktore (MK noteikumi nr. 394.).

4) Valsts pārbaudes darbu skaitu un norises laiku 9. un 12. klases skolēniem nosaka MK noteikumi nr. 682. Izglītojamie, kuri attaisnotu iemeslu dēļ nevar kārtot valsts pārbaudes darbus noteiktajā laikā, drīkst tos kārtot MK noteikumu nr.682.noteik-

tajā papildlaikā. Ja skolēns nav ieradies uz valsts pārbaudes darbu neattaisnotu iemeslu dēļ, šo pārbaudes darbu viņš drīkst kārtot tikai nākamajā mācību gadā.

5) Vispārējās izglītības likuma 39.panta 3.punkts nosaka – ja 9.klases skolēns nav ieguvis vērtējumu kādā no mācību priekšmetiem gadā vai kādā no valsts pārbaudījumiem vai arī vairāk kā trijos no tiem saņēmis vērtējumu, kas atbilstoši valsts izglītības standartā noteiktajai izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm, skolēnam tiek izsniegta liecība.

6) Vispārējās izglītības likuma 48.pants nosaka – ja 12.klases skolēns nav ieguvis vērtējumu kādā no mācību priekšmetiem gadā vai kādā no valsts pārbaudījumiem vai arī vairāk kā divos no tiem saņēmis vērtējumu, kas atbilstoši valsts izglītības standartā noteiktajai izglītojamā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm, skolēnam tiek izsniegta liecība.

Lai visiem veiksmīgas vēl atlikušās 2007./2008.mācību gada dienas!

Elīna Macijevska,
direktore vietniece mācību darbā

Ļaudonas vidusskolā viesojas Jāzepts Osmanis

Šī gada 4. aprīlī notika Madonas rajona Grāmatu svētki. Grāmatu svētku pasākumu afiša bija piesātināta ar dažādiem pasākumiem. Viens no šiem pasākumiem notika Ļaudonas vidusskolā – tikšanās ar dzejnieku Jāzeņu Osmani. Lai gan, runājot par Jāzeņu Osmani, ar vārdu – dzejnieks – ir par maz. Jāzepts Osmanis ir dzejnieks, tulkotājs, īpaši populārs mazo lasītāju vidū, grāmatu izdevējs, literatūras pētnieks, latviešu bērnu literatūras vēstures autors, filoloģijas zinātņu doktors. Par poļu tautas epejas – Ā. Mickeviča poēmas „Pans Tadeušs” atdzejojumu – Varšavā saņēmis prēmiju, par poļu literatūras tulkojumiem kopumā – Eiropas Rakstnieku savienības prēmiju. Apbalvots ar Latvijas un Polijas Nopelniem bagātā kultūras darbinieka goda nosaukumu. 2006. gada grāmatu mākslas konkursā „Zelta ābele” dzejnieks, apgāda „Annele” vadītājs Jāzepts Osmanis saņēma balvu „Par mūža ieguldījumu”.

Izdevis ap 30 oriģinālgrāmatu bērniem un pieaugušajiem, ap 30 tulkojumu, sastādījis vairāk nekā 20 grāmatu. Divu operēšu libretu un daudzu dziesmu tekstu autors. Jaunākās grāmatas: dzejoļu krājums „Vienmēr ceļā”, atmiņu stāstu krājumi „Zivju vējš” un „Kā putns debesīs”, bērnu dziesmu teksti sakopoti

krājumā „Sapņu saliņa” ar mazmeitas Uvas Osmanes ilustrācijām.

Ļaudonas vidusskolā dzejnieks Jāzepts Osmanis ieradās kopā ar diviem uzticamiem izdevniecības „Annele” darbiniekiem. Vispirms viesi pacienojās skolas bibliotēkā, vēlāk skolas muzejā uz tikšanos ar dzejnieku sanāca Ļaudonas vidusskolas skolēni, skolotāji un citi interesenti. Uz dzejnieka sagaidīšanu biju aicinājusi pensionēto Ļaudonas vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāju Āriju Mūrmani. Viņu ar dzejnieku saista ļoti labas un draudzīgas atmiņu saites. Vispirms visus sanākušos uzrunāja skolas direktore Lidija Kaufelde, pēc tam ļoti jauku sveicienu dzejniekam bija sagatavojusi skolotāja Selga Balode ar teātra pulciņa dalībniekiem – Zitu Tropu, Dārtu Lieni Dumpi, Laumu Iesalnieci, Katrīnu Melāniju Kļaviņu, Edgaru Pētersonu, Dinu Celiņu. Skolēni runāja Jāzeņa Osmaņa dzeju, savukārt 1.klases skolnieks Artūrs Biķernieks nodziedāja dziesmiņu „Sakāmie” ar Jāzeņa Osmaņa vārdiem. Liels paldies bērniem un skolo-

Jāzepts Osmanis uzrunā klātesošos.

tājam par jauko priekšnesumu! Pēc tam vārdu devām dzejniekam Jāzepam Osmanim. Viņš pastāstīja savas atmiņas par Ļaudonu, par savu saikni ar Ļaudonu. Šeit viņš ir saticis un iemīlējies meiteni Zigrīdu, kura vēlāk kļuvusi par viņa sievu. Līdz ar to jaunībā dzejnieks ir bijis biežs viesis Ļaudonā, ļoti daudz laika pavadījis makšķerējot. Dzejnieks dalījās pārdomās par to, kā top dzejoļi un gleznas. Sākotnējie mēģinājumi glezniecībā esot bijuši jau skolas gados. Pirmie darbi pastēli un eļļā tapuši 1950. gados. Un tad, pēc 50 gadu pārtraukuma, dzejnieks ir atgriezies pie krāsām un otām. Pusotra gada laikā tapuši ap 300 darbu.

Dzejnieka uzstāšanās nobeigumā mūs gaidīja patīkams pārsteigums. Vienu no

savām gleznām – Vidzemes ainavu – ar nosaukumu „Ceļš uz Mārcienu” dzejnieks uzdāvināja Ļaudonas vidusskolai. Vēl divas miniatūrgleznīņas par mīļu piemiņu tika skolotājai Ārijai Mūrmanei un uz tikšanos atnākušajam radniekam Andrim Baumanim. Ļoti liels paldies dzejniekam par šo brīnišķīgo dāvinājumu!

Pēc tikšanās visi interesenti varēja apskatīt gleznas, kā arī iepazīties ar izdevniecības „Annele” piedāvāto skaisto grāmatu klāstu un ,protams, iegādāties. Visi, kuri vēlējās, tika pie dzejnieka Jāzepa Osmaņa autogrāfa.

Šis un citu izstāžu devīze – „Ar Daugavā pasmeltu saules staru es raksīt un gleznot varu”. Skaisti! Un patiesi Jāzepu Osmani var apbrīnot par viņa enerģiju, humora izjūtu, spēju redzēto un piedzīvoto atspoguļot dzejā un gleznās, par padarīto grāmatu izdošanā un vēl, un vēl. Viss jau turpinās. Vēl jau rit dzejnieka jubilejas gads, kura laikā viņš ir viesojies ļoti daudzās Latvijas vietās un noteikti viesosies vēl. Un tieši tāpēc jaunākā dzejoļu krājuma nosaukums ir „Vienmēr ceļā”.

Un nobeigumā gribētos jūs iepazīstināt ar ļoti jauku un šim brīdīm piemērotu dzejoli no dzejnieka jaunā dzejoļu krājuma.

Grāmatu tirdziņš.

Ceļā

*Mēs esam ceļā. Vienmēr ceļā.
Jau ilgi. Vajag iet un iet.
Ceļš sākas tur, kur saule ceļas,
Ceļš beigsies tur, kur saule riet.
Starp saullēktu un saulesrietu
Ceļš reizēm šķietas bezgalīgs.
Vai lēni mēs vai ātri ietu,
Ir mūsu mūžs vien mirklis stks.
Cits citam laimi ceļā vēlam,
Viens otrs laimi nesastaps.
Bet vēlēt nav nekad par vēlu,
Lai gājums būtu ilgs un labs.
Mēs esam ceļā. Vienmēr ceļā.
Mums vajag iet un iet, un iet.
Ceļš turpinās, kad saule ceļas.
Ceļš nebeidzas, kad saule riet.*

Vēlam dzejniekam labu veselību, izturību, neizsīkstošu enerģiju un daudz radošu ideju arī turpmāk!

Dzintra Viļeviča,
Ļaudonas vidusskolas bibliotekāre

Ļaudonas vidusskolas floristikas pulciņam – 10

*Daudz ir pasaulē ziedu –
vienīgi māksla spēj vainagā viņus siet.
/Šillers/*

It kā, pavisam nemanot, rit jau 10. floristikas pulciņa mācību gads. Cilvēks 10 gadu vecumā ir sava dzīves ceļa sākumā, bet tādām pulciņam, uzdrošināšos teikt, tas ir gana ilgs laiks. Laika gaitā pulciņa nosaukums ir mainījies. Pašā sākumā tā nosaukums bija – ziedu kārtosanas un noformēšanas pulciņš, tad floristikas pulciņš, tagad – florista radošās darbnīcas. Pa šiem desmit gadiem floristikas pulciņā darbojušies vairāk nekā 60 dažādi dalībnieki, tai skaitā arī 6 zēni. Skatot pulciņa dalībniekus pa mācību gadiem, skaits sniedzas pāri simtam. Katra pulciņa dalībnieka darbošanās ilgums ir ļoti dažāds – no dažām reizēm līdz pat 5 gadiem. Arī katrā gūtās zināšanas un prasmes ir dažādas. Tās ir atkarīgas gan no paša dalībnieka vēlmes un pacietības, gan no manas pašas pieredzes. Jo arī es pati esmu mācījusies, pilnveidojusies un smēlusies pieredzi pa šiem desmit gadiem. Pulciņš savā darbošanās laikā citus ir priecējis ar dažādām izstādēm (vairāk nekā 60) – gan uz Ziemassvētkiem, gan uz Valentīndienu, gan uz Lieldienām, gan uz Skolotāju dienu, gan uz Māmiņu dienu, gan ar rudens un pavasara darbiņiem, gan speciāli veidotas izstādes dažādiem pasākumiem. Izstādes ir bijušas apskatāmas skolas bibliotēkā, skolas muzejā un gaitenēs, pagastā, Teiču dabas rezervātā un Ļaudonas PII (bērnu dārzā).

Paldies visiem par jauko sadarbību, bet tāds ļoti īpašs paldies Ļaudonas bērnu dārzā kolektīvam par atbalstu un iedrošināšanu!

Lai arī, darbojoties pulciņā, bērni neklūs par profesionāliem floristikā (tas ir jāmācās daudz un nopietni), viņi tomēr būs guvuši ļoti daudz zināšanu un prasmju šajā jomā. Un uz pasauli viņi lūkosies jau pavisam ar citām acīm (vismaz es tā ceru) un spēs saskatīt skaisto un neparasto tur, kur daudzi citi to neredzēs.

Laikam ejot, veikalos parādās arvien vairāk dažādu jaunu floristikas materiālu. Tas, protams, ir labi. Pulciņa dalībniekiem esmu centusies iemācīt saskatīt skaisto un neparasto dabā un likt to lietā un to, kā var sakombinēt dabas dotās bagātības (nēnodarot tai pāri) ar mākslīgi radītajiem materiāliem. Reizēm, lai radītu brīnumu, vajag pavisam maz. Galvenais šajā procesā ir izdoma un pacietība.

Nu jau var droši teikt – ir atnācis pavasaris. Tuvojās viens no skaistākajiem mēnešiem dabā – maijs – ar sauli un savām dzidri zilajām debesīm, baltajiem gubu mākoņiem, ziedošajām pļavām un dārziem, vislielāko zaļās krāsas toņu daudzveidību. Tas ir ļoti zīmīgs mēnesis. Skolēniem beigsies kārtējais mācību gads. Maijā atzīmējam dažādus svētkus, arī Mātes dienu. Kā jau katru mācību gadu noslēdzot, arī šogad skolas muzejā būs apskatāms šī mācību gada veikums. **Aicinu visus agrāko gadu floristikas pulciņa dalībniekus kuplināt mūsu izstādi ar kādu savu darbiņu, ja vien jums ir laiks, iespējas un vēlšanās. Būšu ļoti priecīga par atkalredzēšanos. Ja jūsu lēmums ir pozitīvs, tad, lūdzu, dodiet man ziņu iepriekš. Zvaniet uz skolas telefonu 4860906 Dzintrai vai atrakstiet uz e-pastu: dzintra25@inbox.lv.**

Uz tikšanos ziedošajā pavasarī!

Dzintra Viļeviča, pulciņa vadītāja

Bērnu darbi.

KULTŪRAS DZĪVES NORISES

Ģimeņu vakars

Jau tradicionāli vienpadsmito gadu pēc kārtas pagasta dzimtsarakstu nodaļa organizē ģimeņu vakaru.

Priecāties par katru stundu, par katru mirkli, ko tu šai saulē aizvadi, – dzīvība, dzīvības prieks, kas neļauj tev būt necilvēcīgam, bet liek kaisīt labvēlību un mīlestību uz visām pusēm un dzīvot mīlestībā. Tas tad arī ir tavs uzdevums, tavas dzīves kodols un piepildījums. Nav nekā skaistāka par pašu dzīvi, par dzīves burvību – mīlestību un mīlestībā dzi-
mušiem bērniem.

Mūsu dzīves gan individuāli, gan kopībā ir līdzīgas gadalaikiem. Vienmēr nevar būt ražas laiks. "Pastāvīga saules spīdēšana rada tukšnesi," saka kāds gudrs arābu sakāmvarāds. Mums ir nepieciešama aukstā, bargā ziema, mums ir nepieciešams lietus. Bet šajās nemīlīgajās dienās mums ir nepieciešama arī cerība uz pavasari un vasaru: "Ja atnāk ziema, vai ir vairs tālu pavasaris?"

– Cilvēks vienmēr iekļauts tajā pasaulē, kurā dzīvo, domā, vēlas, skumst un priecājas. Tātad cilvēks dzīvo tādā pasaulē, kādu pats sev ir radījis. Dzīve ir izvēle, un katram ir savā paradīze vai elle. Nav rokasgrāmatas, kā būt laimīgam, ir kļūdas un sāpīgi kritieni, pēc kuriem dažbrīd vairs nevar lidot... Bet kādēļ gan mums ir kājas? Galvenais atrast sevi un savu otru pušiti uz zemes, tad jau arī zvaigznes mūs atradīs pašas.

Ar mīlestību rotātā zālē, skatot mūzikai, mazā Linda Rūtenberga un Jānis Elijās zālē ieved ģimenes, kas šogad svin apaļas un pusapaļas kāzu jubilejas, kopā piecpadsmit pārus.

Indulis un Ausma Laukabrieži svin 55 gadu kāzu jubileju – Smaragda kāzas.

Ludis un Velta Apsīši svin 45 gadu kāzu jubileju – Safīra kāzas.

Hugo un Aira Siseņi svin 40 gadu kāzu jubileju – Rubīna kāzas.

25 gadu kāzu jubileju jeb Sudrabkāzas svin Andris un Ināra Bardovski, Dzintars un Aija Driksnas, Ilmārs un Lidija Smirnovi, Imants un Indra Vīksnas.

20 gadu kāzu jubileju jeb Porcelāna kāzas svin Egīls un Sanita Briēži, Valdis un Dzintra Eglīši, Vēsma un Harijs Kaulāci.

10 gadu kāzu jubileju jeb Rožu kāzas svin Ainars un Gundega Apši.

5 gadu kāzu jubileju jeb Ceriņu kāzas svin Dainis un Lelde Elijāsi, Guntis Mozga un Sarmīte Sīle, Ģirts un Solvita Rūtenbergi, Jānis un Mārīte Vilciņi.

Ar skaistām dzejas rindām par mīlestību, ar labiem un sirsnīgiem vārdiem par ģimeni un tās nozīmīgumu sabiedrībā ģimeņu vakara dalībniekus uzrunāja Ļaudonas pagasta dzimtsarakstu nodaļas vadītāja Līga Calmāne, viņa sveica pārus, dāvāja tiem īpaši gatavotu apliecību, sirsnīgas dzejas rindas, piemeklētas katram pārim, un ziedu pušķi. Pāri atbildēja uz viņiem uzdotajiem jautājumiem un pastāstīja savas kopdzīves ilguma noslēpumus.

Ģimeņu vakara dalībniekus un viesus ar muzikālu sveicienu sveica neatkarīgā māksliniece, LNO soliste Baiba Berķe un komponists, dziedātājs Ints Bīrzkops no Rīgas.

Vakara otrajā daļā ģimenes kopā ar draugiem atpūtās grupas „Kreiburgas ziķeri” muzikālajā pavadījumā.

R. Vizānes
teksts un foto

Līga Calmāne.

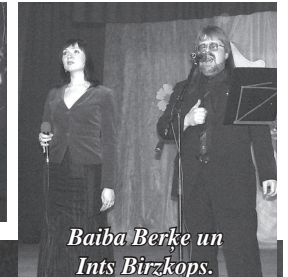
Indulis un Ausma Laukabrieži.

Velta un Ludis Apsīši.

Aira un Hugo Siseņi.

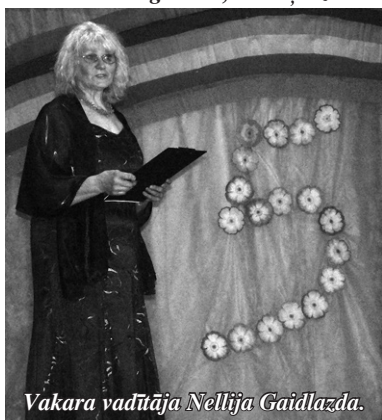
Baiba Berķe un Ints Bīrzkops.

Ģimeņu vakara jubilāri kopā ar Līgu Calmāni.

Dāmu deju grupai "MEŽROZĪTE" 5 gadu jubileja

*Ugunssārtiem ziediem zied Mežrozīte jaukā,
Gadi nāk un gadi iet, bet viņa zied un zied...*

Vakara vadītāja Nellija Gaidlāzda.

Ļaudonas kultūras namā 5.aprīlī skaistus svētkus svinēja dāmu deju grupa „Mežrozīte”, kas atzīmēja savas darbības 5 gadu jubileju. Deju grupa dibināta 2003. gada 6. janvārī, tieši Zvaigznes dienā, kad sanācām uz pirmo nodarbību. Deju grupas dibinātāja Nellija Gaidlāzda un par vadītāju izvēlējamies

enerģisku puisi no Mārcienas – Ivaru Andrējevu, kas arī savu uzticību un dejotprasmī vadīt dāmu deju grupu parādīja jubilejas pasākumā.

...arī mežrozīte sākumā vienu vien ziedu atver, bet, ja ir uzplaucis viens, arī pārējos plaukšanas neprāts satver, un, savā smaržā noreibis, cers ne vairs zina, ne mana, kurb viņu tālāk nes trauksmainā ziedēšana..

Dejo "Mežrozīte".

Tāpat bija arī ar dāmu deju grupu, kas sāka ar pirmo kautrīgo deju „Mežrozīte”, kurai sekoja neskaitāmas vēl un vēl, un tā 5 gadu garumā cauri ziemām un vasarām zied arī mūsu „Mežrozīte”. Ir dejots sava pagasta pasākumos, kaimiņpagastu senioru svētkos, Mārcienas pagasta svētkos, Dāmu deju grupu salidojumos Vecpiebalgā un Inešos, piedalījāmies „Raganu” saietā Lazdonā, ciemojāmies Jēkabpilī deju studijas „Inda” 2 gadu jubilejas pasākumā, kā arī pabūts un koncertēts daudzās citās vietās. Kolektīvs pārsvarā dejas, kuru autors ir grupas vadītājs Ivars. Tiek iestudētas arī Eiropas Starptautiskās senioru dejas un, protams, tās dejas, kas patīk pašām dejotājām. Dejo arī līnijdejas, lai būtu lielāka daudzveidība un pašiem interesantāk.

Jubilejas pasākuma pirmajā daļā tika dejotas vismīlākās un interesantākās dejas no deju repertuāra 5 gadu laikā, ko izvēlējās pašas dejotājas kopā ar vadītāju Ivaru. Pasākuma pirmo daļu kuplināja solistes – Deivija, Sarmīte un Ivanda ar piemērotām dziesmiņām, ko speciāli bija sagatavojušas šim pasākumam. Meitenes Ļaudonā nebija pirmo reizi, jo viņas ļaudoniešus ar savām dziesmām bija priecējušas jau

agrāk – tradicionālajos vasaras festivālos.

Dejoja arī kaimiņpagastu dāmu deju grupas: Mārcienas pagasta deju grupa (vad. Laima Pudule), Kalsnavas „Magnolija” (vad. Aija Kreile) un Cēsu rajona Inešu pagasta „Drostaļiņas” (vad. Sandra Avotiņa).

Pasākuma otrajā daļā vārds tika dots apsveicējiem, jo sveikti bija ieradušies gan ļaudonieši, gan viesi no Rīgas un Jēkabpils. Skaistus un atzinības pilnus vārdus teica pagasta padomes priekšsēdētāja Līga Calmāne, sieviešu klubs „Mežrozīte”, kas sadarībā ar pašu dāmu deju grupu arī bija jubilejas pasākuma organizators, jo klubīņš savā darba plānā bija ielāņojis piedalīties arī pasākumu organizēšanā, īpaši šajā. Sveicēju pulkā bija ansamblis „Sendienas”, Ļaudonas vidusskola ar interesantu priekšnesumu, pagasta deju kolektīvi, jauktā kora „Lai top!” prezidente Aija un režisore Agita, dejotājas (pirmo gadiņu) no „Mežrozītes”, deju grupas no Inešiem, Mārcienas un Kalsnavas, arī no Mārcienas pagasta padomes nesa sirsniņus sveicienus un Ļaudonas pagasta padomes deputāte, kultūrkomisijas locekle Gundega Apša.

Pasākuma viesi no Jēkabpils – eksotisko deju studija „Inda” (vad. Anda Supe) visus mūs pārsteidza un iepriecināja ar īstu deju šovu, dejojot dažāda veida dejas (vēderdejas, havajiešu, ugunīgā čigānu dejas u.c.). Viesi no Rīgas – deju grupa „Moonlight Dancers” (vad. Lina) sveica ar īru deju paraugdemonstrējumiem, kam pievienojās dejotājas Lauma un Karīna. „Lidot līdz sapnim un dzīvi izdzīvot kustībā” – tādu dzīves moto varētu piešķirt Rīgas dejotājiem.

Pēc apsveikuma daļas sekoja jubilāru pateicība viesmāksliniekam, visiem kolektīvu vadītājiem, kas piedalījās pasākumā, kultūras nama vadītājai Aijai, sponsoriem: SIA „Dīvari” īpašniecei Dacei par vislielāko atbalstu pasākumā, z/s „Paparodes”, z/s „Saulieši”, „Kārums V”, kā arī pasākuma organizatoriem.

Īpaša pateicība izskanēja Ļaudonas pagasta padomei par atbalstu jauno tērpu iegādē dejotājām tieši uz jubilejas pasākumu un liels prieks par sagādāto iespēju aizbraukt ekskursijā pēc pašu izvēlēta maršruta. Protams, mīļa pateicība bija arī no vadītāja Ivara puses deju grupas dejotājām, jo kopā pavadīti 5 gadi – gan priecīgi, gan rūpju pilni.

Tāpat kā pašreiz dabas varenais karuselis griežas arvien straujāk un straujāk, tāpat arī pasākuma trešajā daļā turpināja griezties deju karuselis, kurā savu māku rādīja deju studija no Rīgas; Laumas un Krišjāņa salsos šovs, kā arī eksotisko deju studija „Inda” ar pasakaini skaisto kabarē deju un vienreizējo jauniešu modes popūrijdeju. Tur bija ko redzēt un pajūsmot, tas bija tā vērts, kaut ko tādu redzēt šajā skaistajā pasākumā, jo skatītāji izteicās, ka viņi jutās tā, ka jāpadomā, vai tiešām tā ir īstenība. Par to skaistumu jāpateicas vadītāja Ivara draugiem, kas atbalstīja šo pasākumu.

Pasākuma nobeidumā parunājot ar Rīgas deju studijas vadītāju Līnu, viņa arī atzinīgi novērtēja un priecējās, ka arī laukos

Dāvanā no pagasta padomes – vienas dienas ekskursija.

Līga Calmāne, Ivars Andrējevs, Nellija Gaidlāzda kopā ar esošajām un bijušajām dejotājām.

Jēkabpils eksotisko deju studija "Inda".

ir cilvēki, kas aktīvi darbojas un visiem spēj sagādāt priecīgus brīžus arī pelēkajā ikdienā, un, protams, solījās arī turpmāk atsaukties uz mūsu aicinājumu, jo aizsāktā draudzība jāturpina, un mēs par to varam tikai priecāties. Ļoti jauki ir sadarboties ar sirsniņiem un atsaucīgiem cilvēkiem.

Mūsu koris „Lai top!” skatē Madonā

Regulāri mēģinājumi, gatavojoties skatei, lielais satraukums un arī nogurums nu jau ir garām, jo kora skate Madonas rajona korim pagājusi.

Skate notika 6. aprīlī Madonas KN. Dziedamās dziesmas uz zinājām 4. aprīlī pēc izlozes Rīgā. Pēdējo, trešo, skates dienas rītā. Nezinu, kāds mērķis ir Dziesmu svētku organizētājiem tik vēlu nosaukt izpildāmās dziesmas, bet, manuprāt, tas rada dziedātājiem un sevišķi diriģentiem tikai lieku stresu.

Jau sestdien mums, tāpat kā visiem citiem kolektīviem, tika dota iespēja pusstundu mēģināt izdziedāt dziesmas Madonas KN zālē. Likās, ka viss būs kārtībā, jo ilgi un cītīgi esam strādājuši, lai apgūtu repertuāru.

Kā veicās? Domāju, ka varējām labāk, jo paši to esam pierādījuši, bet pārlieku liela centība un uztraukums dara savu, un žūrija vērtēja ļoti stingri. Rezultātā esam saņēmuši otrās pakāpes diplomu kā ceļazīmi uz Dziesmu svētkiem. Paldies diriģentei Ainei Miezītei par uzticību mūsu kolektīvam, neizsmeļamo darba mīlestību un izturību, strādājot ar mums! Paldies koncertmeistarei Ilzei Tomsonei par atsaucību un prasmīgo dziesmu pavadījuma izpildīšanu!

Liels prieks par to, ka ļoti atzinīgi tika novērtēti mūsu kora dalībnieku tautas tērpi. Esam uzaicināti piedalīties kā kolektīvs tautas tērpu skatē. Paldies rajona padomei par piešķirto naudu, bet vēl lielāks paldies mūsu Anetei Karlsonai par milzīgo ieguldīto darbu, zināšanām un nesavtību to tapšanā un sagādāšanā! Paldies arī Aigai Reinbahai par jaku šūšanu!

Daudz dažādu domu un izjūtu paūz pašdarbības

Vērojot Madonas kora skati ne pirmo gadu un esot ilgus gadus arī dziedātāju rindās, skumjš secinājums.

Ir visiem korim problēmas ar dziedātāju sastāvu, sevišķi vīru balsīm. Un cik maz ir kora, kas uz rajona kopmēģinājumiem, sadziedāšanās koncertiem un arī skatē dzied savā pamatsastāvā! Tāds koris ir Ļaudonas „Lai top!”, kas uzskata „zem sava goda” meklēt „viesmāksliniekus”, lai skatē gūtu teicamus rezultātus. Tā arī šogad viņi dziedāja savā sastāvā bez neviena „nopirkta” dziedātāja skatei. No jaukto kora necilā pulciņa (4 kori) mazākais punktu skaits (34 punkti) viņiem.

Es uzskatu, ka kora dziedāšanas tradīciju uzturēšana laukos ir ļoti smags darbs, un koris „Lai top!” to dara teicami, ik brī-

šajā pasākumā nebija atsevišķi izdalīta koncerta daļa un „groziņballe”, bet tas bija deju maratons visa pasākuma garumā, lai arī varbūt kādam likās par garu, bet toties programma bija interesanta un nevienam nenogurdināja, jo dejošana vēl turpinājās līdz vēlai nakts stundai kopā ar grupu „Leivēri” no Madonas (Artūra Grandāna vadībā).

Mēs katru dienu izejam kā pļavā, kura piebērta visdažādākajiem ziediem, un mūsu vēlā tiek gan raskrēslīņi ar mazām saulēm lapu riekšās, gan balto margrietiņu prieks, gan ugunspuķu kvēlums un kādreiz arī rūgtā vērmele.

Un es kā pasākuma vadītāja un arī kā sieviešu klubīņa vadītāja izsaku pateicību visiem, kas bijāt ar mums kopā deju grupas „Mežrozīte” 5 gadu jubilejas pasākumā. Lai jums visiem jauks, saulains pavasaris un dzīvē izjustu tikai balto margrietiņu prieku bez rūgtā vērmeļu piejaukuma! Lai jums veicas arī turpmāk sagādāt skaistus svētkus un ienest gaišumu ikdienā!

Nelliņa Gaidlazda

kolektīvu dalībnieki par gaidāmajiem Dziesmu svētkiem interneta mājas lapā. Arī man radās sāpīgas izjūtas sirdī, piedaloties skatē. Kāpēc? Rajona jaukto kora kopmēģinājumos dziedātāju rindas bija pavisam retas. Mūsu kora dalībnieki tos apmeklēja gandrīz visi, daži nevarēja darba vai kādu citu svarīgu iemeslu dēļ. Arī 29. martā Madonas KN notikušajā Dziesmu svētku ieskaņu koncertā kora sastāvi bija tādi skaitliski pamazi, vīru pavisam maz, bet toties skatē...!!! Mēs – visos koncertos un skatēs – viens un tas pats sastāvs... Vismaz ar godaprātu mums viss ir kārtībā!

Aija Driksna, kora prezidente

Koris „Lai top!”

di atcerēdamies par Ļaudonas novadnieka, izcilā kordiriģenta Teodora Reitera darba turpināšanu – kordziedāšanas nepātrauktību Ļaudonā, iesaistot korī neprofesionālus dziedātājus un „aiznesot” dziesmu tālu prom no Ļaudonas.

Kam bija vajadzīga dziedātāju reģistrēšanās Madonas rajona kora kopmēģinājumos, ja skatē par to aizmirst? Varbūt uz skatuves vajadzēja laist pēc šiem reģistriem? Tas tik būtu interesanti!

Un vai kori pastāv tikai dēļ skatēm? Nē!

Lai nu kā skatē, bet uz Dziesmu svētku estrādes Madonas kori stāvēs visi vienlīdzīgās pozīcijās. Apsveicu!

Līga Calmāne

*Ai bagāti Lieldiensvētki,
Lieli olu gribētāji:
Trīs dieniņas, trīs nakšiņas
Zaga olas vistinām.*

Pagasta kultūras namā Lieldienās pulcējās bērni un viņu vecāki. Lieldienas ir pavasara saulgrieži, ko svin par godu pavasara un saules atnākšanai, tie ir svētki, kuros ar rituālām darbībām mēģina palīdzēt zemes atmodai, jau laikus nodrošinot zemes auglību un veicinot tās svētību.

Mazie bērni dejoja, kopā ar vecākiem piedalījās dažādās spēlēs, ripināja olas, zīmēja olas un gāja rotaļās. Ar olām Lieldienās saistītas daudz tradīciju un rotaļu. Meitas dod olas pušiem par šūpošanu, ar olām mainās, ar tām sitas. Ola ir saules simbols, ko jau no seniem laikiem uzskatījuši par stiprinājumu un maģisku līdzekli dzīvībai un auglībai, un arī dzīvnieku auglības iemiesojums. Pavasara saulgriežos it īpaši pastiprinās šis auglības spēks. Kristīgo Lieldienu tradīcijas mūsdienās ir savijušās ar latviskajām. Tomēr šo tradīciju ievirze latviešiem nav aizgūta no kristiešiem, bet gan mantota: tā ir tautas maģisko priekšstatu izpausme, kas galvenokārt saistīta ar dažādiem ticējumiem par laika pareģošanu, auglības nodrošināšanu, veselību u.c.

*Gauši nāca, drīz pagāja
Tā nabaga Lieldiena;
Ne māmiņa raušus cepa,
Ne vistinā olas dēja.*

**Ieva Ceruka
piedāvā vēju
zvanus.**

Bērni zīmē Lieldienu olas.

"Zaķu" deja.

Olu ripināšana.

Pasākuma apmeklētāji varēja iepazīties un iegādāties Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu mācību firmas „Vējiem līdzi” darinātos vēja zvanus, kurus piedāvāja ļaudoniete, Madonas Valsts ģimnāzijas 11. klases skolniece Ieva Ceruka.

Ieva Ceruka pārstāvēja mācību firmu „Vējiem līdzi” Eiropas skolēnu mācību firmu gadatirgū – konkursā, kas notika Lincā, Austrijā š.g.4.-6. aprīlī un ieguva pasākuma organizatoru balvu. Pasākumā pavisam piedalījās 47 komandas, bet balvas ieguva tikai piecas skolēnu mācību firmas. Apsveicam!

Aija Kreile, kultūras nama vadītāja

**Silti vēji karstām gaidām
Piepūš zilo aprīlnakti.
Pārsprāgst bērzu pumpuriņi,
Pielej nakti saldām smaržām.**

Pavasariņš sveiciens visiem lasītājiem aprīļa mēnesī!

Šajā jaukajā pavasarī bibliotēka arī vēlas iepriecināt savus lasītājus ar jaunu un interesantu lasāmvielu. Maknotas cienītājus iepriecinās „Paradīze”, ieintrīgēs Filipas k. „Roseti vēstule”, Klevcovas A. „Vārds, raksturs, liktenis”, Mosas k. „Labirints”, Folijancas K. „Karaliskās izpriecas”, liks saspringt Greidija Dž. „Trakie suņi”, Roberta van Gulika „Nagla”, Koelju mīlotājus iepriecinās „Portobello ragana”, aizraus Lindas Frānsisas „Lakstīgalas vārti”. Latviešu literatūras cienītājus iepriecinās Karstās I. „Kaupēna līgava”, Mauliņa J. „Pelnušķītes stāsts”. Vēstures mīlotājus gaidīs Overija R. „Diktatori”. Savukārt darboties gribētājus priecēs divas jaunas grāmatīņas: Fautas D. „Romantiskas kartītes” un „Dekoratīvi rotājumi”. Šomēnes bibliotēkā ir ienākuši vairāki Jāzepa Osmaņa darbi gan lielajiem, gan mazajiem lasītājiem par prieku: mazos lasītājus priecēs „Interesanti lasāmpanti”, „Saņņu saliņa”, Folgas K. „Ezītis Edzītis”, Grigula K. „Putnu dienas”, Vaļasbrīžiem noderēs „Daudz laimes”, „Tematiskā sinonīmu vārdnīca”, lielos lasītājus priecēs Osmaņa „Zivju vējš”, „Kā putns debesīs”, „Vienīgi jums”, kā arī „Vienmēr ceļā”.

Grāmatas nebūt nav vienīgais jaunums bibliotēkas lasītājiem. Kā vienmēr savus lasītājus gaida arī jaunie žurnāli un avīzes. Žurnālu var atrast katrs pēc savām interesēm un gaumes.

Gribētos tikai visiem vēlreiz atgādināt, ka sakarā ar Bila un Melindas Geitsu rīkotajiem kursiem Ļaudonas pagasta bibliotēka būs slēgta no 14. aprīļa līdz 18. aprīlim, kā arī jau zināms, ka šie kursi vēl turpināsies no 12. maija līdz 16. maijam. Par pārējām kursiem paredzētajām dienām pagaidām nav informācijas.

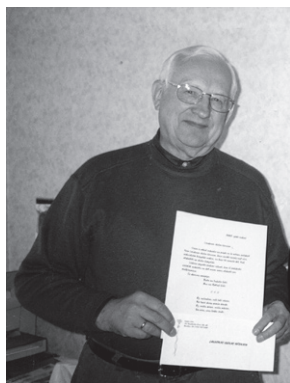
24. aprīlī pēc grafika paredzēts piegādāt Ļaudonas pagasta bibliotēkai Geitsu projekta ietvaros 5 datorus. Šajā dienā būs slēgts publiskais interneta pieejas punkts.

Protams, ar neērtībām būs jāsaskaras, bet tas attiecas arī uz pašiem bibliotekāriem visā Madonas rajonā. Tādēļ būsim saprotoši un priecāsimies kopā par attīstību, atbalstīsim tālākizglītību un izaugsmi!

Līdz nākošajai tikšanās reizītei! Ar mīļiem, pavasarīgiem sveicieniem-

Sarmīte, Ļaudonas pagasta bibliotekāre

Induļa Lāča atmiņas

(otrais turpinājums)

Esmu dzimis Rīgā 1931.gada 16. februārī, tēvs Arturs, māte Ella, dzim. Zvejniece. Ģimenes koks ir kupls: tēva ģimenē ir 11 bērnu, mātes – 7. Daļa bērnu no abām ģimenēm pēc bēgļu gaitām Pirmā pasaules kara laikā paliek Krievzemē, kur man vēl tagad ir radu saites. Tēvs aiziet strēlniekos un vēlāk piedalās Latvijas neatkarības cīņās.

Skolas gaitas iesāku 11. Andreja Pumpura pamatskolā

Latgales ielā tūlīt jau 1. klasē, jo mācēju lasīt. Pēc tam pārgāju uz 25. Jāņa Cimzes pamatskolu Miera ielā. Savas dziedāšanas gaitas iesāku skolas zēnu korī diriģenta Jāņa Zandera vadībā. Concertējām gan skolas sarīkojumos, gan arī Jaunajā Ģertrūdes baznīcā. Cieņa un mīlestība pret mūziku man pielīpa diezgan ātri, galvenokārt pateicoties tēvam, kas dziedāja Teodora Reitera korī, un mātei, kas mani veda uz koncertiem, operas izrādēm un teātriem. Mana muzikālā dzirde arī attīstīja interesi uz visu to, kas bija saistīts ar skaņām. Bēgļu gaitas pārtrauca iecerī iegūt tālāko muzikālo izglītību Konservatorijā.

Lai glābtu ģimeni no izsūtīšanas, jo krievi jau bija tuvu Rīgai, tēvs saņēma atļauju izbraukt uz Vāciju. 1944. gada 23. septembrī ar vilcienu no Torņukalna stacijas ģimene iesāka savas bēgļu gaitas. Iecerētā Vācijas dienvidu pilsētīnā mūs nepieņēma, bet aizsūtīja uz Sudetiju Čehoslovākijā. No turienes 1945.gada februārī bija atkal jābēg, jo fronte tuvojās. Nokļuvām atpakaļ Vācijas dienvidos, kur sagaidījām kara beigas.

Pēc kara beigām tikām iekļauti franču okupācijas zonā. Latviešu un citu tautību bēgļi tika savākti nometnēs. Sākās četri nometņu gadi dažādās vietās. Iestājos vienīgajā franču zonas latviešu ģimnāzijā Ebenveilerā, dzīvoju internātā un gandrīz visu laiku cīnījies ar izsalkumu, jo tai posmā UNRRA s/IRO pārtikas apgāde bija ļoti minimāla. 1948. gada vasarā mani izvēlēja piedalīties pasaules skautu Miera džamborejā Parīzē, kas izvērtās par vērienīgu notikumu manā jaunajā dzīvē. Ģimnāzijā dziedāju puīšu dubultkvartetā un vēlāk ar to piedalījies Rotveilas un Eslingenas dziesmu svētkos.

1949. gada 2. septembrī pēc desmit dienu gara brauciena ar kuģi „Gen.McRace” kopā ar lielo bēgļu iebrucaču vilni ieradāmies ASV un apmetāmies uz dzīvi Ņujorkā. Bijām galīgi na-

bagi, un dzīve bija jāsāk no nulles. Sākuma gadi bija ļoti grūti, kas pagāja sūrā darbā un rūpējās par izglītību. Laimējās iestāties Kolumbijas Universitātes sponsorētā „Institute of World Affairs” Konektikutas štatā. Turpināju arī savas dziedāšanas gaitas Ņujorkas latviešu luterāņu draudzes korī, ko sākumā vadīja operdziedātāja Elza Žebranska un vēlāk Bruno Skulte. Dejoju arī tautas deju ansamblī „Trejdeksnis”.

1951. gadā salaulājos ar Rutu Burunovsku, un vēlāk ģimene kļuva kuplāka ar dēlu Māri un meitu Dainu. Sāku strādāt lielā apdrošināšanas firmā „The Home Insurance Company”, kur mans darba lauks ievirzījās finansiālā un tieslietu nozarē. Šajā firmā nostrādāju 43 gadus, līdz laikam, kad aizgāju pensijā.

Pēc diriģenta Andreja Jansona uzaicinājuma 1978.gada rudenī abi ar dzīvesbiedri Rutu sākām dziedāt jaundibinātajā Ņujorkas latviešu korī. Pirmās „ugunskrīstības” ar kori notiek slavenajā Karnegī zālē. Savā laikā darbojos kora valdē, veicot vairākus lielus projektus, ieskaitot informācijas un reklāmas sagādi Alfrēda Kalniņa operas „Baņuta” un „Salinieki” koncertuzvedumiem Ņujorkā, Mīlvokos un Mīnsterē Vācijā. Esmu piedalījies kora koncertbraucienos ASV, Kanādā, Vācijā un Latvijā. Savācu un sagatavoju statistiku un rakstus par kora gaitām, ko ievietot kora jubilejas grāmatā un interneta lapā.

1991. gada rudenī tiek nodibināta „Latvijas Nacionālās operas ģilde” Ņujorkā. Biju tās dibinātājs un pirmais priekšsēdis. Sekoja ļoti interesants un intensīvs darbs, lai šī organizācija attīstītos un varētu īstenot savu mērķi palīdzēt Operai atjaunoties un veicināt tās darbību. Dibinātāju pieņemtie principi ir devuši teicamus panākumus. Tagad darbojos ģildes padomē un piedalos valdes sēdēs.

Daudzus gadus esmu bijis un turpinu būt latviešu Palīdzības fonda pārstāvis Ņujorkā, kā arī piedalos fonda padomnieku sēdēs Filadelfijā.

1998.gada rudenī Rīgā tiek nodibināts Teodora Reitera fonds ar mērķi atdzīvināt maestro veikumu ļaužu apziņā. Mani pagodina ar iecelšanu goda biedru kārtā. Seko sadarbība ar fondu un Ļaudonu, kas ir Teodora Reitera un mana tēva dzimtene.

1997.gadā kopā ar saviem ģimnāzijas biedriem Uldi Klausu un Juri Krādziņu sarūpēju un sakopāju rakstus grāmatai „Ebenveilerieši” par dzīves posmu trimdas laikā skolā Vācijā. Grāmatu izdod 1998.gadā „SIA ULMA’s” apgādā Rīgā.

2003. gada 18. novembrī tiku apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeņa sudraba goda zīmi.

Rakstā izmantoti materiāli no Induļa Lāča dāvātās grāmatas „Lāču dzimtas saknes Ļaudonā”

MUMS RAKSTA

Pārdomām ...

Dabā pavasaris tuvojas, un neviens mēs vairs nešaubāmies par tā atnākšanu. Ar katru dienu arvien vairāk dzied putniņi, zied pirmās pavasara puķītes, un dabā notiek visi pavasara procesi. Arī cilvēku sirdīs mostas pavasaris...

Bieži vien kopā ar draudzeni dodos nelielā atpūtā pie Aiviekstes. Kaut gan pavasarī plāvas pārplūdušas, taču svaigajam gaisam nav nekādas vainas. Vienā jaukā pievakarē ar draudzeni bijām aizgājuši tā tālāk no Ļaudonas centra uz Siliešu pusi, apsēdāmies mežā uz celma un raudzījāmies, un klausījāmies dabā. Te pēkšņi dabas klusumu pārtrauca mašīnas tuvošanās. Mēs, neko daudz nedomādami, palikām savā vietā, un mūsu acu priekšā no mašīnas izkāpa 3 vīri, starp tiem arī viens no mūsu pagasta augstākajiem vīriem, jo auto bija viņa. Vīri ātri sagatavoja laivu, kaut ko tajā ielika un devās upē. Upē notika aktīva darbība, kaut kas tika stiepts, uz ūdens parādījās kaut kas līdzīgs korķiem. Norūca vēl viena mašīna, no tās izkāpa viens vīrs, pa-

skatījās uz notiekošo un ātri devās prom. Upē esošie vīri palika nervozi, paskatījās visapkārt, izmeta pa kādam lamuvārdam un ātri brauca krastā. Savāca savas mantas, un šefs ar saviem padotajiem naski aizbrauca, bet upē kaut kas palika...

Neesmu jau es nekāds makšķernieks, bet tomēr zinu, ka pavasarī zivīm ir nārsta laiks, zivis iziet pārplūdušajās plāvās baroties, un mums tās ir jāsaudzē, bet šie vīri nodarbojas ar pavisam ko nelāgu. Negaidījām, kad vīri atbrauks pakal upē atstātajām lietām, jo negribējām būt par pretlikumiskas darbības aculieciniekiem.

Tagad domāju: kāpēc gan mēs neizsaucām kādus zivju inspektoros, jo foto mobilajā telefonā ir izdevies tā nekas, mašīna arī nofotografēta, pierādījumi jau būtu.

Skumji, ka mūsu pagastā notiek tādas lietas un tajās piedalās cilvēks, kas sevi sabiedrībā sludina par vienīgo taisnības cīnītāju pagastā. Bet te jau gribas teikt vecu veco parunu: „Klausieties manos vārdos, bet neskatieties manos darbos!”

Kāds iemīļējies ļaudonietis

MUMS RAKSTA

Tā nu ir sanācis, ka pēdējos mēnešos nācies ļoti daudz domāt par cilvēciskajām attiecībām. Kāpēc cilvēki rīkojas tā, kā rīkojas? Kas vada viņu rīcību? Mīlestība, iecietība, sapratne vai gluži pretēji – naidis, skaudība, nenovīdība, ambīcijas...? Domāju, ka dzīvē kaut ko darot, ir jādomā, vai es ar savu vārdu vai rīcību nenodaru pāri otram. Dzīvē, protams, gadās visādi, sanāk arī negribot kādu sāpināt. Bet ir svarīgi to apzināties un savu kļūdu labot. Taču ir kategorija cilvēku, kas apzināti citiem nodara ļaunu un paši par to vēl tīkksminās un priecājas. Un te man gribas likt daudzpunktu ...

Jo turpinājums tam var būt dažāds. Cilvēks var saprast savu nodarīto un vērst to par labu. Var dzīvot tālāk, uzskatīdams, ka ir pats pareizākais un neko sliktu nav darījis. Varbūt vietā būtu visiem zināmais teiciens: „Otra acis redz skabargu, bet savās balķi nevar ieraudzīt.”

Reizēm man liekas, ka cilvēki paši pat neaptver, kādu ļaunumu nodara citiem ar savu rīcību. Cilvēku ļaunuma rezultātā izjūk ģimenes un cilvēku draudzības, notiek pašnāvības, rodas smagas cilvēku slimības, nelaimīgas mīlestības ... Vai tiešām var būvēt savu laimi uz citu cilvēku sāpēm un ciešanām? Vai tiešām tā ir pareizā cena? Nepiekrītu. L.Vāczemniekam ir kāds dzejolis, kura būtība ir iemācīt cilvēkiem cilvēcību: „Visupirms cilvēkam cilvēku iemāciet! Iemāciet dvēseli to un jūtu, kas cilvēkam jājūt būtu! Cilvēkam visupirms cilvēku iemāciet! Izskolojiet vispirms to sāpi, lai sāp par cita cilvēka sāpi! Cilvēkam cilvēku visupirms iemāciet! Izglītojiet vispirms to prieku, lai saug ar cita cilvēka prieku! ...Pirms vēl cilvēks cilvēkos iet –

Cilvēkam cilvēku iemāciet!”

Ir cilvēki, kuri uzskata citus par dīvaiņiem. Interesanti gan, kādi ir tie kritēriji, lai cilvēkus iedalītu dīvaiņu kārtā. Manuprāt, pasaule ir pilna ar dīvaiņiem labā nozīmē. Arī sevi pie tādiem varu pieskaitīt, jo patiesi daudz ko šai pasaulē redzu savādāk nekā citi. Bet vai tāpēc esmu sliktāka par citiem?! Daudzi pasauleslaveni mākslinieki, mūziķi, režisori un citas interesantas personības ir

savā radošajā ceļā saskārušās ar citu cilvēku nesapratni, arī viņus uzskatīja un daudzus arī tagad uzskata par dīvaiņiem. Bet kas gan būtu pasaule bez Bēthovena 9. simfonijas, Mikelandželo „Džokondas,” bez Leonardo da Vinči, Pablo Pikaso, Vinsenta van Goga, Nikolo Paganīni, bez Mocarta, Johana Štrausa, bez rakstniekiem un dzejniekiem, bez izgudrotājiem un daudziem, daudziem citiem citādi domājošiem un redzošiem.

Dažiem šķiet, ka viņi citus cilvēkus var pazemot un apsmiet tikai tādēļ, ka viņi neatbilst viņu „standartiem.” Tāpēc, ka viņu domas un uzskati ir atšķirīgi. Kurš gan ir teicis, ka tas, kurš atļaujas visus mērit pēc savas mērauklas, ir tas labākais un pareizākais? Dieva priekšā taču mēs visi esam vienādi – gan nabagie un bagātie, gan vecie un jaunie, gan skaistie un ne tik ļoti, gan „pareizie” un „nepareizie.” Katram no mums ir tiesības būt tādām, kāds esam, ja vien ar saviem vārdiem vai darbiem citiem nenodarām pāri. Ir jāmācās cilvēkus pieņemt tāds, kādi viņi ir. Ir, protams, lietas, ar kurām nevar samierināties neviens. Tā ir jebkāda veida vardarbība, tā ir pārlietu liela alkohola lietošana, narkotiku lietošana un citas negatīvas lietas. Ideālu cilvēku šai pasaulē nav. Katrā no mums ir gan labais, gan ļaunais. Un tikai no katra paša ir atkarīgs tas, vai mēs ļausim sevī uzvarēt labajam vai sliktajam.

Jā, tādas skumjas šoreiz ir manas pārdomas, jo tā sāpe manī negrib beigt sāpēt. Nobeigumā nāk prātā kaut kur lasītas Ojāra Vācieša rakstītas rindas: „... kā man gribas, lai liepas nebeigtu ziedēt, lietūs nebeigtu līt un cilvēki būtu cilvēki ...”

Cerot uz sapratni un vēlot jums visu labu, **ļaudoniete**

SLUDINĀJUMI

Ir kāds nemiers, kas nereti baro daudz vairāk nekā ierastā dzīves kārtība un miers. Tas ir nemiers, kas mudina mūs pamest mājas un doties ceļojumā.

No **9. līdz 16. augustam** Jums ir dota iespēja doties patīkamā **ceļojumā uz ceļojumā uz** sapņu un pasaku zemi **Bavāriju** (Vācija).

Mūsu ceļojuma priekšrocības:

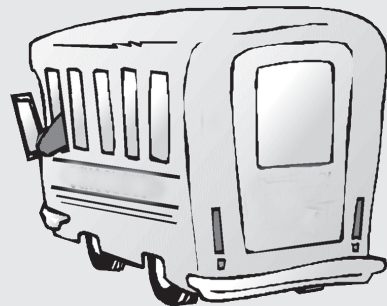
- neviena nakts autobusā;
- izbraukšana no Jaunkalsnavas, Aiviekstes;
- zinoša gide;
- ērts autobuss;
- laba atpūta un brokastis viesnīcā.

Ceļojuma laikā priecāsimies par skaistajām, kara neskartajām vietām – Vācijas mazpilsētām Harca kalnu ielokā, iepazīsim visiespaidīgāko viduslaiku pili pasaulē, kas kļuvusi par standartu pasaku pils tēlam, apmeklēsīm ziedu, arhitektūras un gleznainu ainavu paradīzi – Mainavas salu, iepazīsim Nirnbergu, Minheni, Drēzdeni, kā arī nedaudz izbaudīsim iepirkšanās prieku atlaižu laikā.

Maksa par ceļojumu – 290 Ls
(var maksāt pa daļām)

Tuvāka informācija par telefonu
26381084 vai **4810206**
(Marita Lukša)

Pasteidzieties, kamēr vēl ir brīvas vietas!

APSVEIKUMI

*Kaut manam mūža lokam
Būtu tāds ritējums dots
Kā stipram, zaļoksnam kokam,
Kas nebeidz šalkt pumpurots.
Kas jaunas lapas un ziedus
Raisa pat tad, kad jau sirmo,
Un, kopā ar putniem dziedot,
Sveic dienu rītausmā pirmais.*

SVEICAM

50 gadu jubilejā

Ēvaldu Rusiņu 3.aprīlī

Ilonu Deperi 5.aprīlī

Līģitu Kļaviņu 8.aprīlī

Viju Kreili 15.aprīlī

55 gadu jubilejā

Jāni Rācenāju 14.martā

65 gadu jubilejā

Liliju Benni 13.aprīlī

Ainu Kalniņu 23.aprīlī

70 gadu jubilejā

Geļinu Irinu Pipiru 10.aprīlī

75 gadu jubilejā

Raitu Zuitiņu 17.aprīlī

Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dodī!

SLUDINĀJUMI

Dejots Ļaudonā vienmēr ir daudzu desmitu gadu garumā. Ir dejujuši gan lieli, gan mazi, gan jauni, gan veci. Vairākās paaudzēs deju tradīcijas ir mācījuši skolotāja Anita Pētersīle.

Atceroties deju tradīcijas,
šā gada **26. aprīlī plkst. 19.00**
Ļaudonas vidusskolas sporta zālē notiks koncerts
„Dejo veci, deju jauni”
Visi tiek mīļi aicināti uz šo koncertu!

Vidējās paaudzes deju kolektīvs

Z/s „Austrumi” **pārdod graudus** –
kviešus, auzas, miežus.
Tālrunis **26462837**

Materiālus avīzītei iesniegt līdz katra
mēneša **5. datumam**.

LĪDZJŪTĪBA

*Rūgta asara pār vaigu norit,
Rokas ceļas smilšu sauju sviest.
Nekas nav atgriežams ne rīt, ne parīt,
Tikai izturēt un nesalūzt, un paciest.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
SANDRAI ZAFALEI,
tēvu mūžības ceļos pavadot.

Mārcienas PII grupiņas „Pumpuriņi” bērni un vecāki

SĒRU VĒSTS

*Katram mūžam balss ir savējā,
Atbalss – gadi, kuri nāk un iet,
Bet nu šodien dzīvē tavējā
Balss un atbalss – vienuviet.*

Mūžības ceļos aizgājuši

Marija Zaikajeva,
mirusi 21.martā 89 gadu vecumā;
Velta Medene,
mirusi 4.aprīlī 90 gadu vecumā.

Līdzjūtība tuviniekiem

ĻAUDONAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS IZDEVUMS.

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta padome, LV 4862, Madonas rajons, Reģ. apl. Nr. 1426.
Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Nellija Gaidlazda, Lidija Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktora tālrunis: 64860896.
Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona
Pas. Nr. 80292 Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv
Materiālus avīzītei iesniegt līdz katra mēneša 5. datumam.